

TØRKLÆDE ELLER EJ?

Af Asger Aamund, 12. september 2014

Den mest portrætterede historiske eller mytiske kvindeskikkelse er utvivlsomt Jomfru Maria. Ingen har vist set et billede af Jesu mor, hvor hun har touperet frisure eller viltert havfruehår, der blafre i ørkenbrisen. Jomfru Maria-skikkelsen er traditionelt udstyret med et tørklæde ofte suppleret med en glorie eller dronningekrone, men altid med tørklæde. Hun er dog aldrig skildret som en formummet skælm, der skjuler sig bag en burka eller niqab. Man kan altid se hendes smukke ansigt, der kun er omkranset af et klassisk åbent tørklæde i mellemøstlig tradition. Marias tørklæde symboliserer ikke islamisk kvindeundertrykkelse og sharia-justits med afhugning af hænder og stening af kvinder og bøsser, da islam først blev udviklet 600 år efter Marias død. Maria har næppe været mere eller mindre undertrykt end andre kvinder i Levanten på den tid. Jødisk justits var dog ikke for børn. Man fulgte instrukserne fra Mosebøgerne, hvor ægteskabsbrydere og gudsbespottere blev stenet eller brændt. Selv prævention var strafbart. Stakkels Onan bliver i første Mosebog myrdet af Gud, da han afbrød et samleje, før han kunne gøre sin hustru gravid. Maria levede i et hårdt og hævngherrigt samfund, hvad der som bekendt kostede hendes søn livet i en ung alder. Men hendes tørklæde symboliserede hverken religiøse eller politiske holdninger, men var udelukkende den traditionelle og gængse hovedbeklædning for datidens kvinder.

Vores valg af hatte, huer og tørklæder viser vores kulturelle og sociale tilhørsforhold. Det er et bevidst valg, så andre kan se, hvor vi hører til. I forrige århundrede gik alle arbejdere med den kasket, man kalder en sixpence. Det var et stolt signal man sendte til omverdenen: vi er alle med i en bevægelse, der bygger på fælles fodslag og solidaritet. Borgerskabets mænd gik derimod med Homburg- eller Eden- hatten, mandehatten hvis kælenavn stammede fra den altid ulasteligt klædte britiske udenrigsminister Anthony Eden. Baskerhuen var populær hos skolelærere og kunstmalere, der ønskede at lægge afstand til både borgerskabets materialisme og fagbevægelsens masseideologi. Hovedbeklædningen var således med til at udtrykke vores identitet, men var også en slags sutteklud, der gav os en tryk placering i en liga af ligesindede. Vi kan derfor ikke bebrejde muslimske kvinder, at de med tørklædet ønsker at vise, hvor de hører til, nemlig i det arabiske kulturunivers, hvor Islam spiller en altdominerende rolle. Det giver kvinderne tryk og identitet i et moderne samfund, hvis frihed og folkestyre, de ikke kan eller ikke ønsker at forstå.

I en demokratisk retsstat som den danske kan vi naturligvis ikke forhindre muslimske mødre eller deres døtre i at bære tørklæde, hverken privat eller offentligt. Det skal også være muligt for muslimske kvinder at bære tørklæde på deres arbejdsplads, hvis arbejdsgiveren er indforstået. Dette gælder dog ikke alle arbejdspladser. Arabisk kultur er religion, politik og samfundssyn fusioneret til en ideologisk frugtsalat, der hedder Islam. Den islamiske verdensanskuelse er udtryk for en missionerende og aggressiv bevægelse, der ser det som sin naturlige opgave at dominere det omgivende samfund, ikke bare religiøst, men også politisk og kulturelt i videste forstand. Opinionsundersøgelser blandt muslimer bosiddende i EU viser at et foruroligende stort antal ønsker et EU, hvor demokratiet og samfundet er underlagt islamisk lov og ikke omvendt. Som den danske imam Abdul Wahid Pedersen har udtrykt det: " Hvis du er muslim, køber du hele pakken". Sådan at forstå, at en muslim må også underkaste sig Islams grusomme straffepraktis. Dette betyder, at millioner og atter millioner af muslimer i EU går ind for en retspraktis, der betyder, at det koster højre hånd at hugge en thebolle hos bageren, at hustuen bliver stenet for utroskab, og at familiens homoseksuelle søns afsjælede legeme hænger i en byggekran og svajer for vinden i flere dage til skræk og advarsel for alle, der går i bøssetanker. Hvad enten man vil det eller ej, bliver tørklædet også et symbol på den koranstat, der skal afløse den demokratiske retsstat. Men selv på denne baggrund kan vi ikke forbyde islamiske tørklæder for husmødre, skoleelever, sygeplejersker eller kassedamer. Derimod skal tørklædet

forbydes for myndighedspersoner, der arbejder ved domstolene, i politiet eller i undervisningssektoren. Dette forvaltes ikke gennem et generelt forbud mod at bære religiøse symboler, der er neutrale over for samfundets indretning. Vi kan være trygge ved dommere, der bærer margrethekors, kalotter eller thorshammer, som jo kun udstiller vores gudsforhold. Men vi kan ikke have politifolk, pædagoger eller dommere, der har et hagekors eller et billede af Stalin i knaphullet, fordi disse symboler viser, at bæreren bekender sig til diktaturet og til retsstatens omstyrtelse. Præcist som Islam også gør det.

I Danmark betyder integration, at man taler dansk, at man tager sig en uddannelse, at man finder sig et arbejde, og at man accepterer Danmark som en demokratisk retsstat. Vi kan ikke tolerere et parallelsamfund af trojanske heste, der arbejder på, at muslimske borgere og boligkvarterer glider over i sharia-enklaver, hvor islamiske retsprincipper og justits siver ind ad bagvejen, fordi folkestyret er blevet for slattent og impotent til at forsvare sine mest fundamentale principper. Der skal i Danmark naturligvis være plads til forskellige trosretninger, forskellige kulturer. Men i Danmark er den dominerende kultur identisk med den folkestyrede, frie retsstat. Den er alfa-kulturen, der nok tillader andre beta-kulturer, men intet over, intet ved siden af alfa-kulturen. Den arabiske kulturs praksis i Danmark må indrette sig på, at den må tilpasse sig og give efter, hver eneste gang den kolliderer med demokratiet og retsstaten som er hjertebloodet i det moderne danske samfund. Islam betyder 'underkastelse'. Og det er jo en god begyndelse på en fredelig sameksistens. Islam må således underkaste sig dansk politisk kultur og folkestyre, hvis islamisk tro og livsmønster skal håbe på vedvarende accept fra den danske befolkning.